

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἑτησία τῆς Εφημερίδος ἐντός τῆς ἐπικρατείας Δραχ. 30.
καὶ ἐκτός 36.
Τιμὴ καταχώρησης διὰ τὰ δικασκάλει. 12 δι' ἑκάστην γραμμὴν.

Ὅσπερ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρει τοὺς εὐψυχότατους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμοτάτους καὶ δικαιοτάτους προεστάναι τοῦ πλήθους. « Ἀριστοτέλης. »

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν δυστυχημάτων ἅτινα πρό τινος ἤδη καιροῦ μαστιζοῦν τὴν μικρὰν κοινωνίαν μας, περὶ ὧν πολλάκις ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ εἰπωμεν πάμπολλα, ἦτο πεπρωμένον νὰ προστεθῆ καὶ τὸ μέγα δυστύχημα τὸ ὁποῖον ἐπροξένησεν εἰς αὐτὴν ὁ ἄωρος καὶ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ ἀειμνήστου πνευματικοῦ πατρὸς μας Ἁγίου Ἐπισκόπου τῶν Κυκλάδων, ὅστις ἐπαυελθὼν ἐνταῦθα ἀσθενῆς περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἐβδομάδος ἀπὸ τὴν περιοδίαν του εἰς τὰς νήσους, ἐξεπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐνάτης τοῦ ἐνεστώτος μηνός.

Ἄμα διεδόθη ἡ φήμη τοῦ μεγάλου τούτου δυστυχήματος εἰς τὴν πόλιν μας, τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὰς ἐθεωρεῖτο ἀπίστευτον, πολὺ πλῆθος λαοῦ συνέρρευσε εἰς τὴν μητρόπολιν διὰ νὰ πληροφορηθῆ τὴν ἀλήθειαν, καὶ διὰ ν' ἀσπασθῆ τὴν εἰσέτι θερμὴν δεξιάν τοῦ πνευματικῆς τοῦτου πατρὸς του, τὸν ὁποῖον ἡ θάσκαλος τύχη ἀφῆρασεν ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς πνευ

ματικῆς οἰκογενείας του. Ὅλα τὰ γραφεῖα τῶν Κ. ἐμπόρων καὶ τὰ ἐργαστήρια παντὸς εἶδους διομηχανίας ἐκλείσθησαν παρὰ χρέημα, καὶ ἐν γένει τὰ πνεύματα τῶν συμπολιτῶν μας ἐπηρεασθῆσαν ἐπὶ τοῦ δυστυχίματος τούτου, τὸ ὁποῖον θεωροῦν δυσκολοθεράπευτον, ὡς ἐκ τῶν ἐξόχων ἀρετῶν καὶ προτερημάτων τοῦ ἀειμνήστου τούτου πνευματικοῦ πατρὸς, ὅστις καὶ ζῶν ἐκίνει πάντα λίθον θυσιάζων καὶ αὐτὰς τὰς πολυτίμους τῆς ἀναπαύσεώς του ὥρας ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς βελτιώσεως καὶ προόδου τοῦ ποιμνίου τῆς πνευματικῆς δηλαδὴ τέκνων του, τῆς ἱεραῆς ἐνὶ λόγῳ παρακαταθήκης τὴν ὁποίαν ὁ ὕψιστος ἐνεπιστεύθη ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν καὶ ἐπιτηρείαν του, καὶ ἀποθανὼν ἔδωκε τρανὰ δείγματα τῆς πατρικῆς πρὸς αὐτὸ τὸ ποιμνιον ἀγάπης καὶ φιλοστοργίας του διὰ τῆς διαθήκης του, δι' ἧς κατ' ἐξαιρέσιν μικρᾶς μερίδος τῆς πτωχῆς κατὰ σύγκρισιν τῶν πλεσίων πόρων περιουσίας τῆς ὁποίας, ὡς καλῶς γνωρίζομεν, κατηνάλονεν εἰς πλουσιοπαρόχους βοηθείας ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ ἐνδεῶν, καὶ εἰς ἀδράς συνδρομὰς ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῶν φώτων, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως ἐκ παιδευτικῶν καταστημάτων. κατ' ἐξαιρέσιν, λέγομεν, μικρᾶς τινος μερίδος τῆς περιουσίας

του ταύτης τὴν ὁποίαν διέθεσεν ὑπὲρ τῶν συγγενῶν του, ἀφιέρωσε τὴν ὑπόλοιπον, εἰς τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον, εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ εἰς τὸν Δῆμον τῆς Ἐρμουπόλεως, διὰ νὰ διατρέφονται ἐτησίως διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς τρεῖς ὑπότροφοι ἐνδεεῖς μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου.

Τὴν στέργειν τοῦ καλοῦ, τοῦ ἐναρέτου, τοῦ φιλομούσου καὶ φιλανθρώπου τούτου πνευματικοῦ πατρὸς μας ἐθρήνησε ἡ θρηνητὴ ἀπαρηγόρητον λύπην δλόκληρον ἡ κοινωνία μας. Τὴν ἐθρήνησε καὶ τὴν θρηνητὴ ὁ κληρὸς, διότι δὲν ἔχει πλέον ἀρχηγὸν διὰ νὰ τὸν ἡδηγῆ διὰ τῶν θεολογικῶν καὶ κανονικῶν συμβουλῶν καὶ παραινεσῶν του εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων του. Τὴν ἐθρήνησαν καὶ τὴν θρηνοῦν πάμπολλαι δυστυχεῖς οἰκογένειαι, διότι δὲν ἔχουν πλέον τὸν προστάτην, τὸν παρηγορητὴν καὶ τὸν βοηθὸν εἰς τὰς ἀνάγκας των. Τὴν ἐθρήνησαν ἡ θρηνοῦν πάμπολλαι πτωχοὶ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ τῶν σχολείων μας, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ ἀειμνήστος οὗτος πατὴρ ἐχορήγει κατὰ μῆνα μέσα διατροφῆς δι' ὧν ἠδύνατο νὰ ἐξηκολουθήσῃ τὰς σπουδὰς των. Τὴν ἐθρήνησε ἡ θρηνητὴ δλόκληρον τὸ ποιμνιον ὄντων, διότι ἐστερήθη τῶν ψυχωφελῶν συμβουλῶν καὶ διδασκῶν του, τὰς ὁποίας κατ' ἐκπλήρωσιν τοῦ καθηκόντος του ἐξερῶνει συχνάκις εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς. Τὴν ἐθρήνησαν τελευ

(Συνέχεια) Ἴδε Ἀριθ. 172.

Τώρα, Κύριε Ῥουσσώ, δύνασαι νὰ λύσης τὸ μέγα ἐκεῖνο φιλολογικὸν ἄμα καὶ φιλοσοφικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον μένει ἄλυτον ἕως τῶρα οἷον διατι οἱ ἀρχαῖοι, ὅσοι ποτὲ διαφερόντως εὐμοίρησαν ἐξόχους τινὰς προορισμούς, Α'. διατὶ τῶν τοιούτων οἱ πλείστοι ἀνεπύχθησαν ἕως τὸ μὴ περαιτέρω, ὥστε νὰ γίνωσι τῶν μετέπειτα ὁμοίων τύποι καὶ ὑπογραμμοὶ ἀμίμητοι καὶ ἀνέφικτοι Β'. διατὶ, καθόσον τοιοῦτοι, ὑπῆρξαν καὶ ἀναλόγως ἐνάρετοι, ἀναλόγως τοῦ φυσικοῦ νόμου φύλακες καὶ διατὶ τὸ συναμφοτέρον τούτο κατὰ τοὺς τωρινούς αἰῶνας, γονίμως εἰς μεγάλους προορισμούς, τὸσον ἀφθονώτερον, συμβαίνει τὸσον σπανιώτερον, καὶ ἐτι σαφέστερον, διατὶ οἱ προορισμοὶ τῶν σημερινῶν αἰώνων οὐ' ἐκτυλίσσονται οἱ πλείστοι ἐφόσον ἐνδέχεται, οὔτε κτηνοπαθείας καὶ θηριοπαθείας εἶναι ἀμετοχοὶ, τώρα δύνασαι νὰ ἐξηγήσης τί θὰ εἴπῃ ἄνθρωπος δοκῶν πεπαιδευμένος, ἔπειτα μηδὲν διαφέρων τῶν φαυλοτάτων βαναύσων καὶ χυδαίων κατὰ τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰ πάθη, τώρα δύνασαι νὰ ἐξηγήσης, τί θὰ εἴπῃ ἄνθρωπος δοκῶν ἀπαί

δευτος, ἔπειτα σοφὸς εἰς τὸ ἐκτου ἐπιτήδευμα, καὶ ἀναλόγως δικαίος καὶ σώφρων καὶ θεοσεβής, καθόσον τοσοῦτος.

Αἱ ἀλήθειαι αὗται, σεβάσμιε Ῥουσσώ, ἐνόσω δὲν ἀναιρεθῆ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἰς τοῦτονδεῶν τὸν κόσμον εἶναι φύσει κοινωνικὸς καὶ παρὰ τοῦ πέμψαντος αὐτὸν ἐφοδισμένος με νόμον, τὸν ὅποιον καθόσον φυλάττει, κατὰ τὸσον μόνον δύναται εἶδω νὰ εὐημερῆ, καὶ τὸν ὅποιον τότε μόνον φυλάττει, ὅταν μόνον φυλάττῃ τὸ « ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐκεῖ καὶ μενέτω: » αἱ ἀλήθειαι, λέγω, αὗται εἶναι ἀλάθειαι, καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ πρᾶγμα ὄχι γνωμοτυπία φιλοκαίνου καὶ φιλονείκου καὶ δοξολήρα Ἐργοῦσμου, ὄχι ξενοδοξία ψιττακώδους καὶ κολοιδώδους Συρμού, ὄχι νεοδοξία νεομαθῶς τινος δοξοσόφου, οἷος ὁ τῆς Κωμωδίας Φειδιπίδης ἐκεῖνος, ἐφ' οὗ πρὸς τοῖς ἄλλοις.

... καὶ τούτο τοῦ πικρῶριον.

ἀτεχνῶς ἐπανθῆ, τὸ τί λέγεις σύ;

ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν ἌΤΤΙΚΟΝ ΒΛΕΠΟΣ.

ὄχι λέγω σκαλαθυρμὸι τοιοῦτοι καὶ σχιναλμοὶ ἀλλ' ἀδάμαντες λαμπετόντες, ἀνωρυγμένοι πρὸ αἰώνων εἰς τὰ χῶματα τῆς Ἑλλάδος, αὐτῆς δὴ τῆς Μεγγολίας τῶν φιλοσοφικῶν πετραδίων, κατωρυγμένοι ἔπειτα εἰς τὴν παχυλὴν Ἴλιν τοῦ Ἐμπειρισμοῦ ἀκιδναμένην πᾶσαν ἐπ' αἶαν, καὶ ἦδη αὐτῆς ἀνασκαλούμενοι, καὶ ὡς λύχνος τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθήμενοι ἐπὶ τὴν λυχνίαν τιθέμενοι.

Παῖδες Ἑλλήνων! Ἴδού σας χορηγοῦμεν Λυδίαν λίθον, ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλετε βασιλεύσει πρῶτος τοὺς ἑαυτοὺς σας οἷον, εἴθε εὐσυνείδητοι πρὸς τὸ σέβασθαι τὴν τρισυπόστατον θεότητα, εὐσυνείδητοι πρὸς τὸ σέβασθαι τὰ προσωπικὰ δικαιώματα τοῦ πλησίον, εὐσυνείδητοι πρὸς τὸ σέβασθαι τὰ αὐτῶν, εἴθε θεοφοβούμενοι, δίκαιοι, σώφρονες, καθόσον συναισθάνεσθε τοὺς ἑαυτοὺς σας τοιοῦτους, κατὰ τοσοῦτον ἔστε πεποιθότες καὶ ἀγαλλόμενοι, ὅτι εἴθε κατὰ προορισμὸν ἀνεπτυγμένοι, ὅτι ἀληθῶς πεπαιδευμένοι, ὅτι χρησομαθεῖς, ὅτι πράττοντες τὰ ἑαυτῶν, καὶ ἀναλόγως εὐδαίμονες ἐπὶ τῆς γῆς, ὅποιανδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ δοκοῦσα τύχη σας, τούναντιον δὲ, εἴθε ἀδιάφοροι ἐν συνειδήσει πρὸς τὰ θρησκευτικὰ χρέη σας, ἀδιάφοροι πρὸς τὰ

ταπεινὸν καὶ τὴν θρηνοῦν ὄλοι οἱ εἰρηνηκοὶ συμπολίται μας, ὅσοι ἠλπίζαν ὡς ἀποτέλεσμα τῶν πατρικῶν συμβουλῶν καὶ παραινέσεων τοῦ ἐναρέτου τούτου πνευματ. κοῦ πατρός μας τὸν ὁποῖον ἐσέβοντο καὶ ὑπερηγάπων, τὴν θεραπείαν τῆς δυσθεραπεύτου νόσου τῶν παθῶν, ἥτις πρό τινος καιροῦ ἐνεφώλευσε, κακῆ εὐχῆ, εἰς τὴν μικρὰν κοινωνίαν μας.

Πρὸς δεῖγμα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἐσυντρόφευσαν τὸ Ἱερὸν λείψανον τοῦ ἀειμνήστου τούτου πατρός εἰς τὴν ἐκφορὰν του, ἥτις ἐγένε μ' ὄλην τὴν ἀπαιτουμένην πομπὴν καὶ τὴν ἀνηκούσαν εἰς τὴν βαθμὸν του μεγαλοπρέπειαν, ὄλοι σχεδὸν οἱ συμπολίται μας, εἰς τῶν ὁποίων τὰ πρόσωπα ἐφαινετο ἐξωγραφισμένη ἡ κατῆρειχ ἢ λύπη τὴν ὁποίαν ἠσθάνοντο διὰ τὸ πικρὸν ποτήριον τὸ ὁποῖον ἡ βάσκανος τύχη τοῖς ἠνάγκατε νὰ πείσωσιν, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας τὸ πρόσωπον τοῦ μακαρίτου, ὁ νεκρὸς τοῦ ὁποίου ἐνθεδυμένος μετ' τὴν μεγάλην ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐκάθητο ἐπὶ ἀρχιερατικῆς καθέδρας κρητῶν ἐκ δεξιῶν τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ ἐξ ἀριστερῶν τὴν ποιμαντικὴν βίβλον, διετήρει καὶ μετὰ θάνατον τὴν συνήθη φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ἰλαρότητα καὶ φαιδρότητα του. Τὸ πολὺ συρρέουσιν πλῆθος τοῦ λαοῦ ἐσυντρόφευσε τὸ λείψανον μέχρι τοῦ ἐν τῷ νεκροταφείῳ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὅπου διέμεινε δι' ὅλης τῆς νυκτὸς εὐχόμενον πρὸς τὴν Ὑψίστην νὰ κατατάξῃ εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ τὴν ἁγίαν ψυχὴν τοῦ καλοῦ τούτου ποιμένου κατὰ τὸν θεῖον καὶ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

Ἀποδίδοντες καὶ ἡμεῖς, καθύσον ἡ στενότης τοῦ φύλλου μας μᾶς συμχωρεῖ, τὸν φόρον τῆς εὐκρινούς ἀγάπης καὶ τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ μας εἰς τὴν ἱερὰν σκιάν τοῦ ἀειμνήστου τούτου πνευματικοῦ πατρός μας, εὐχόμεθα πρὸς τὸν Ὑψίστην ν' ἀνταμείψῃ ἀνταξίως τὰς ἀρετὰς του, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦς ὁποίους κατέβαλεν ἀείποτε ὑπέρ των πνευματικῶν ποιμνίων του.

τοῦ πλησίον, ἀδιάφοροι πρὸς τὰ ἑαυτῶν, καθύσον εἶσθε τοιοῦτά, ἔστω τούτο μαῦρον τεκμήριον, ὅτι εἶσθε πρὸς προορισμὸν ἀνεπτυγμένοι, ὅτι παρὰ τὸ πεφυλὸς ἐπαγγελλλόμενοι, ὅτι ψευδομαθεῖς, δοκῆ, σιμαθεῖς, οἰόμενοι εἰδέναι μὴ εἰδότες, ὅτι πράττοντες μὴ τὰ ἑαυτῶν, ὅτι ἀναλόγως ἐγώσται, αὐθέκα στοί, περιφιλῶνται, θελήτροποι, ὑβρισταί, ἀπλῶς ἐμπαθεῖς, καὶ ἀναλόγως σχέτλιοι καὶ κακοδαιμονῶντες, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ δοκοῦσα τύχη σας: εἴτε τὸν χρυσὸν τοῦ Μίδα καὶ τοῦ Κροίσου τὰ τάλαντα τυγχάνετε ἔχοντες, εἴτε τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος, τὸ δὴ λεγόμενον. Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτῆς λίθου ἔστωσαν δοκιμαζόμενοι καὶ πάντες οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, ὁποιοῦδήποτε ἐπιτηδεύοντες ἐπιτήδευμα, ὁποιοῦδήποτε ἐπαγγελλλόμενοι ἐπάγγελμα καὶ ἡ βίαστος εἶναι γενικῶς ἀσφαλτος χωρὶς κἀμμίαν κἀνεὸς ἐξαιρέσιν: εἶναι ὡσάν ὄνω καὶ ὄνω ἴσα μετ' ἑσάρα.

Παιδὲς Ἑλλήνων! Πολλοὶ ἀπὸ σᾶς βέβαια τυγχάνετε πεπαιδευμένοι ἐντὸς τῶν προορισμῶν σας: ἐκ τύχης λέγω καὶ ὄχι ἐκ προνοίας τινός: ἐπειδὴ τοῦ ἀλόγη τοιοῦτη πρόνοια! ἀπὸ σᾶς δὲ τοὺς τοιοῦτους ἀναμφισβήτως, εἰς τὴν μετ' ὀλίγον μέλλουσιν ἐποχὴν σᾶς, οἱ μὲν τινες θά λάχεται

Ἀιώνιξ σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε καὶ Σεβασμιώτατε πάτερ καὶ πνευματικὴ ποιμὴν τῶν Κυκλάδων! Γαῖαν ἔχοις ἑλαφρὰν.

Πρὸς τὸν Κύριον Κύριον Θεόδωρον Ξένον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς Σμύρνην.

Κύριε Πρόξενε!

Εὐγνωμονοῦσαι αἱ ἐνταῦθα Ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρίαι πρὸς ἡμᾶς Κύριε Πρόξενε, διὰ τὸν ζῆλον, τὴν προθυμίαν καὶ τὴν ἀπαραδειγματιστον ἐπιμέλειαν τὴν ὁποίαν κατεβάλετε πρὸς καταδίωξιν τῶν, ὅσοι ἐκ τῶν ἀπενενομημένων πλοιοάρχων καὶ ναυτῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ἄλλως ἀξιοτίμον Ἑλληνικὸν ναυτικὸν καταχρασθέντες τῆς θέσεώς των καὶ παραγνωρίσαντες τ' ἀληθῆ των συμφέροντα ὑπέπεσαν ἐσχάτως εἰς τὸ ἀξιοκατάκριτον τῆς ναυτοπάτης ἀμαρτήματα, οὐχ ἦττον δὲ καὶ διὰ τὴν ἀφοσιώσιν σας πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν καὶ τῶν αὐτουργῶν καὶ συναιτίων διὰ νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσι κατὰ τοὺς νόμους, πρὸς παραδειγματισμὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ ἐμπορίου ἐν γένει, σᾶς διευθύνομεν τὸ παρὸν εὐχαριστήριον ἔγγραφο, ὡς δεῖγμα τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑψηλῆς εὐγνωμοσύνης καὶ βαθυτάτης ὑπολήψεώς μας.

Ἐν Σύρῳ τὴν 12 Ἰουνίου 1842.

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. ὁ ΑἰΟΛΟΣ.

Ὁ Εἰσηγητὴς Οἱ Διευθυνταί
Μ. Κ. Καρχίης. Ἀμβρ. Θ. Ῥάλλης
Γεωρ. Τζάκαλης

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. ἡ ΕΛΛΑΣ.

Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Π. Κάζηρας. Α. Λαδόπουλος
Π. Γεραλόπουλος

Τοῦ Ἑλλ. Ἀσφαλ. Καταστηματος

Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Ιω. Πάνος. Ιω. Κασσαβέτης
Σ. Κοντὸς

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. τὸ Αἰγ. ΠΕΛΑΓΟΣ

γραμματεῖς, οἱ δὲ σύμβουλοι, οἱ δὲ διοικηταί, οἱ δὲ δήμαρχοι, οἱ δὲ ὁποιοῦδήποτε ὑπάλληλοι, οἱ δὲ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, οἱ δὲ διδάσκαλοι, οἱ δὲ ἔμποροι, οἱ δὲ ὁποιοῦδήποτε βιομήχανοι: σᾶς λοιπὸν τοὺς τοιοῦτους ἰδοὺ σᾶς παραγγέλλομεν τὰς σωτηρίους ταῦτας παραγγεῖλις.

Ἐχετε τότε ὑπ' ὄψιν τὸν παρόντα λόγον, ἔχετε ὁμοῦ καὶ τὸν πέρυσιν ὡτάν σήμερον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἵματος τούτου ἐκφωνηθέντα, τοῦ ὁποίου συνέχεια εἶναι οὗτος, Καὶ τούτου ἴσως ἄλλος, καὶ πάλιν ἄλλος ἔσ' ἂν ζῶσι μετεῖω. Ἀρβενκομεῖα, Θελοκομεῖα Σχολεῖα, Γυμνάσια φιλολογικὰ, γυμνάσια ἐπιστημονικὰ, ὅλα ἔστωσαν βασιζόμενα ἐπὶ τῆς ἡδὴ ἀνευρημένης φυσικῆς ἀρχῆς καὶ διοργανιζόμενα κατὰ τοὺς ἐξ αὐτῆς πηγάζοντες φύσει κανονισμούς. Μαθηταί, Διδάσκαλοι, Πρυτανεύοντες, ὄλοι ἔστωσαν βασιζόμενοι ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ἡδὴ χορηγομένης Λυδίας λίθου, ἥπως ἀνωτέρω ἀρκούντως ἐσαφηνίσθημεν ποῖος δὲ εἶναι ὅς τις μετὰ τὰς τοιαύτας σᾶς ἐφοδιάζει παραγγελίας, παραγγεῖλις καὶ ἀπὸ τὴν θεωρίαν ἀπ' αἰῶνος ἀνεγνωρισμένας, καὶ ἀπὸ τὴν πείραν ἀπ' αἰῶνος ἐπικεκυρωμένας: ὄχι ἐγὼ, ὄχι κἀνεὶς ἄλλος ἐπιβροιάζων ἢ δυνάμει τολάντων, ἢ δυνάμει

Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Ν. Πρασσακάκης. Ν. Φωκάς
Γεω. Τζάκαλης
Τῆς Ἑταιρ. τῶν φίλων Ἀσφαλιστῶν
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
καὶ ἀντ' αὐτοῦ Μ. Πολέμης
Σ. Κ. Γαλάτης Θεόδ. Ι. Ῥοδοκανάκης
Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. Η ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Ν. Σεργόπουλος Π. Γεραλόπουλος
Α Δ Ταρποχτζής

Πρὸς τὸν Κύριον Κύριον Δ. Χαριάτην ὑποπρόξενον καὶ Γραμματέα τῶν Ἑλληνικῶν Προξενείων.
Εἰς Σμύρνην

Κύριε!

Αἱ ἐνταῦθα Ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρίαι δὲν δύνανται ν' ἀποσιωπήσωσι τὴν πρὸς ὑμᾶς Κύριε, εὐγνωμοσύνην των, διὰ τὸν ἀκάματον ζῆλον καὶ μακροθυμίαν μετ' τὴν ὁποίαν ἐκτελέσαντες κατὰ τὸ σύνθημα τὰ ὑψηλάσας καθήκοντα, συνεργήσατε ἐσχάτως οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν καταδίωξιν καὶ σύλληψιν ἀπενενομημένων τινῶν πλοιοάρχων καὶ ναυτῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ἄλλως ἀξιοτίμον Ἑλληνικὸν ναυτικὸν, οἵτινες καταχρασθέντες τῆς θέσεώς των καὶ παραγνωρίσαντες τ' ἀληθῆ των συμφέροντα, ἐξώκυλον ἐσχάτως εἰς τὸ ἀξιοκατάκριτον καὶ φθοροποιὸν τῆς ναυτοπάτης ἐγκλημα, ἐπιφέροντες οὕτω κοιλίδα εἰς τὴν ἐθνικὴν σημαίαν ἄλλ' ἢ διὰ τῆς ἀφοσιώσεώς σας γενομένη ἀνίχνευσις τῶν ἐγκλημάτων τούτων, καὶ ἡ παρὰ τοῦ νόμου ἐπιδηθησομένη ποινὴ εἰς τοὺς αὐτουργοὺς καὶ συναιτίους αὐτῶν θέλων κάμει, δὲν ἀμφισβῆλαμεν, ὅτι νὰ πύσωσι τοῦ λοιποῦ αἱ ἀίσχραι αὐταὶ καταχρήσεις πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἐμπορίου καὶ πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας.

Σᾶς παρακλοῦμεν, Κύριε Ὑποπρόξενε, νὰ δεχθῆτε τὸ παρὸν εὐχαριστήριον ἔγγραφο ὡς δεῖγμα τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐγνωμοσύνης καὶ ἀπολήψεώς μας.

Ἐν Σύρῳ τὴν 1/13 Ἰουλίου 1841

φαιρισμοῦ, ἢ δυνάμει εὐνοίας τῶν δυνατῶν: οὐδεὶς τοιοῦτος. Ἀλλὰ ποῖος; ὁ μέγας οἰκουμένης διδάσκαλος Πλάτων: ἐκεῖνος, ὅς τις καὶ ζῶν ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ ἐσεβάξεται ἰσόθεον σεβασμῶν, καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη οὐχ ἦττον, καὶ εἰς αἰῶνας αἰῶνων. Ταῦτα δὲ ποιῶντες, βεβαίως θέλετε ἀναδείξουν τὴν ἐποχὴν σας παραπολύ θελτίονα, καὶ ἀναλόγως εὐδαίμονα καὶ τεκμαίρονται ἐκ τούτου τί ἔσται τὸ μετὰ ταῦτα, τί ἔσται ἐπὶ τῆς κατόπιν γενεᾶς καὶ ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς. θέλετε μακροκώτερον συμπεράνει, ἂν οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸν τρόπον τούτον ἀναπτυσσόμενοι διαδοχικῶς, ἂν ἦναι ἀδύνατον νὰ καταντήσουν ποτὲ εἰς τὸ νὰ ζῶσι κατὰ τὸν φυσικὸν νόμον, ὄλοι ὄλον αὐτὴν φυλάττοντες, ὄλοι ὄλος ἀπὸ τὴν ἠθικὴν Αἴσθησιν ἢ τὴν κατὰ Πλάτωνα φρόνησιν διευθυνόμενοι καὶ ὀδηγούμενοι.

Φαντάσθητε, ὦ παιδὲς, ἐκείνην τὴν τρισολβίαν καὶ τρισευδαίμονα ἐποχὴν, καθ' ἣν λειτουργοὶ τῆς θρησκείας, πολιτικοὶ, νομικοὶ, ἱατροὶ, ἔμποροι, διδάσκαλοι, φιλόσοφοι, φιλόλογοι, ἐπιστήμονες, βιομήχανοι παντὸς εἶδους: καθ' ἣν μέλλουν νὰ ἦναι ὄλοι ἀνεπτυγμένοι κατὰ προορισμὸν ἑκαστοὶ εἰς τὸ εἶδός των, ὄλοι πράττοντες τὰ ἑαυτῶν, ὄλοι

Τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ καταστήματος,
ἢ Φιλανθρωπικῆ Ἐταιρίας
Οἱ Διευθυνταὶ
Μ. Πολέμης
Ιω. Γ. Καράλης

Ὁ Εἰσηγητὴς
Γ. Ι. Ψύχας
Ἐν Σύρῳ τὴν 12 Ἰουνίου 1842.

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. ὁ Αἰολοῦ.
Ὁ Εἰσηγητὴς Οἱ Διευθυνταὶ
Μ. Κ. Καράλης. Ἀμβρ. Θ. Πάλλης
Γεωρ. Τζάκαλης

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. ἢ ΕΛΛΑΣ.
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Π. Κάζηρας. Α. Λαδόπουλος
Π. Γεραλόπουλος

Τοῦ Ἑλλ. Ἀσφαλ. Καταστήματος
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Ιω. Πάνος. Ιω. Κασσαδέτης
Σ. Κοντὸς

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. τὸ Αἰγ. ΠΕΛΑΓΟΣ
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Ν. Πρασσακῆκης Ν. Φωκᾶς
Γεωρ. Τζάκαλης

Τῆς Ἐταιρ. τῶν φίλων Ἀσφαλιστῶν
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
καὶ ἀντ' αὐτοῦ Μ. Πολέμης
Σ. Κ. Γαλάτης Θεόδ. Ι. Ροδοκανάκης

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. Η ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Ν. Σεργόπουλος Π. Γεραλόπουλος
Α Δ Ταρποχτζής.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχώτητα τὸν Κύριον
Δε—Λα. Σοῦσσε, Ναύαρχον Γάλλον ἐν τῇ
Μεσογείῳ.

Ἐξοχώτατε!

Αἱ ὑποφαινόμεναι ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρίαι
τῆς Σύρου λαμβάνουσι τὴν τιμὴν, κύριε Ναύαρχε,
ἐπὶ τῆς ἐγγράφου τῶν τὴν πρὸς τὴν Ἰ. ἐξοχώτητα
ὑψηλὴν εὐγνωμοσύνην τῶν, διὰ τὸν ὅποιον
ἐδείξατε ἐσχάτως ἀξιώματα ζῆλον πρὸς
καταδίωξιν καὶ σύλληψιν ἀπονενομημένων τι-

ἀμόμωνες καὶ ἀριστοί, ὅσον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον
ἐνδέχεται. Μὲ ἄλλας λέξεις, φαντάσθητε, ὡς
παιδὲς, ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν μέλλει νὰ
ῥηθῆναι εἰς παγκόσμιος τύπος πολιτείας, εἰς παγκόσμιος
τύπος νομοθεσίας, παγκόσμιος εἰς τύπος διαιτη-
τικῆς, εἰς παγκόσμιος τύπος ἐκπαίδευσης, ἐν
λόγῳ, εἰς παγκόσμιος τύπος τοῦ δικαίου, τοῦ ἀ-
γαθοῦ τοῦ καλοῦ: ἰδοὺ ὁ προσδοκώμενος ἐπὶ τῆς
γῆς χρυσοῦς αἰὼν:

Αἰὼν ὅχι ὁ καθ' Ἡσίοδον ἐπὶ Κρόνου ὅχι ὁ
τῶν πρώτων κατοικησάντων τὴν Κρήτην νηπιῶν
λαῶν κατ' ἐκείνην δὴ τὴν πρωτότυπον καὶ πάντη
συμπετυγμένην καὶ πάντη ἀτελεῖ καὶ πάντη ἀφύσι-
κου κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου (ἐξω μόνον ἀνίσως
οἱ πρώτοι λόγοι τῶν Ἑλλήνων αἰῶνα ἐπὶ Κρόνου
ἐν Ἐδέμ Παράδεισον εὐδαίμονα τοῦ ἀνθρώπου
προὔπερξιν:) ὅχι τοιοῦτος χρυσοῦς αἰὼν ἀλλ'
ὁ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος, καθ' ὃν ὁ ἄνθρωπος ἀ-
νεπτυγμένος καθ' ὅλας ὅλας τὰς ἐαυτοῦ δυνάμεις
ἀνακαλυφόμενος ἔχων ὅλων τῶν ὑλικῶν πραγμά-
των τὰς φύσεις, καὶ μεταχειριζόμενος ἕκαστα
πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν αὐτοῦ μόνιμον, μέλλει
νὰ ῥηθῆναι ἀκριβῆς τοῦ φυσικοῦ νόμου φύλαξ, μίλ-

τῶν πλοιαρχῶν καὶ Ναυτιῶν, ἀνηκόντων εἰς
τὸ ἄλλως ἀξιώσιμον Ἑλληνικὸν ναυτικόν, ὅ-
τινες καταχρασθέντες τῆς θέσεώς των ἐξώκε-
λον εἰς τὸ ἀξιοκατάκριτον τῆς ναυτεπάτης
ἐγκλημα.

Αἱ ὑποφαινόμεναι ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρίαι,
εὐχόμεναι ὑπὲρ τῆς καταστολῆς τῶν τοιούτων
καταχρήσεων, ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ ἐμ-
πορίου, παρακαλοῦν τὴν Ἰ. ἐξοχώτητα, κύ-
ριε Ναύαρχε! Νὰ δεκνύετε εἰς πᾶσαν περί-
στασιν τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν πρὸς
καταδίωξιν τῶν τοιούτων λυμεῶνων τῆς κοι-
νωνίας, ἢ διευθύνουσι πρὸς τὴν Ἰ. Ἐξοχώτητα
τὸ παρὸν ὡς δείγμα τῆς πρὸς αὐτὴν ὑψηλῆς
εὐγνωμοσύνης, καὶ βαθυτάτης ὑπολήψεώς των.
Ἐν Σύρῳ τὴν 1 / 13 Ἰουλίου 1842.

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. ὁ Αἰολοῦ.

Ὁ Εἰσηγητὴς Οἱ Διευθυνταὶ
Μ. Κ. Καράλης Ἀμβρ. Θ. Πάλλης
Γεωρ. Τζάκαλης

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. ἢ ΕΛΛΑΣ
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Π. Κάζηρας. Α. Λαδόπουλος
Π. Γεραλόπουλος

Τοῦ Ἑλλ. Ἀσφαλ. Καταστήματος
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Ἰω. Πάνος. Ἰω. Κασσαδέτης
Σ. Κοντὸς

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. τὸ Αἰγ. ΠΕΛΑΓΟΣ
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Ν. Πρασσακῆκης. Ἰ. Φωκᾶς
Γ. Τζάκαλης.

Τῆς ἑταιρίας τῶν φίλων Ἀσφαλιστῶν
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
καὶ ἀντ' αὐτοῦ Μ. Πολέμης
Σ. Κ. Γαλάτης Θεόδ. Ι. Ροδοκανάκης
Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. Η ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Ν. Σεργόπουλος. Π. Γεραλόπουλος.
Α Δ Ταρποχτζής

Πρὸς τὸν Κ. Κ. Κοττοῦ διευθυντὴν τοῦ
Γαλλικοῦ Β. Ἀτμοπλοίου ὁ Ἀχαΐων.

Κύριε!

Λαμβάνουσι τὴν τιμὴν, κύριε! Αἱ ὑποφαι-

νει νὰ διάγη ἐπὶ τῆς γῆς ζωὴν ὅσον ἐνδέχεται
ὁμοίωτον μὲ τὴν ἐν τῷ Ἰδανικῷ καὶ αὐτῷ
κόσμῳ, ἐκείνην δὴ τὴν πρὸ τῆς ἐπιγείου ὑπάρξε-
ως καὶ αὐτῆς μετὰ τὴν περίγειον ταύτην λήξιν:
ἰδοὺ ὁποῦτος χρυσοῦς αἰὼν: ὅχι φιλοσοφικὸν φάν-
τασμα ἢ ονειρώγμια, ἀλλ' ἢ κατὰ φύσιν τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπὶ τῆς γῆς τελειότης, προωδευμένου ἤδη
ἐπὶ ποσόν.

Τελεῶνω τὸν λόγον, ὡς παιδὲς, προσθέτων ἄλ-
λας δύο παραγγελίας οὐσιώδεις οὐχ ἥττον

Α'. Τῶν ἀναγκαιῶν φιλολογικῶν Γυμνασί-
ων εἰς τὰ καίρια τοῦ Κράτους συστηθέντων, ἔστω
κανονισμένον, ὅτι ὅλα τὰ ἐκάστου μέρους σχο-
λεῖα νὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῶν ἀρμόδιων Γυμνασίων
οἱ Σχολάρχαι ν' ἀναφέρονται περὶ παντός εἰς
τοῦ Γυμνασίου τὸν προϊστάμενον, ὁ δὲ, εἰς τὴν
ἀρμόδιον Γραμματεῖαν καὶ τῶν Σχολεί-
ων αἱ ἐπέτειοι ἐξετάσεις νὰ γίνωνται παρουσίᾳ
τοῦ Γυμνασιάρχου, τακτικῶς ἐκάστοτε περιου-
οντος καὶ ἐξετάζοντος δι' αὐτοψίας προορισμῶς
καὶ προόδους μαθητῶν, διαγωγῆν καὶ τρόπον
καὶ ἰκανότητα καὶ μέθοδον διδασκάλων, ἐλλεί-
ψεις καὶ πᾶν τὸ ἔχον ἀναφορὰν, καὶ συντάσσον

νόμηναι Ἀσφαλιστικῆ Ἐταιρία τῆς Σύρου νὰ
ἐκφράσωσι διὰ τοῦ παρόντος εὐχαριστηρίου ἐγ-
γράφου τῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, Ἰψηλὴν εὐγνω-
μοσύνην τῶν, διὰ τὴν ὅποιαν ἐδείξατε ἐσχά-
τως προθυμίαν πρὸς καταδίωξιν καὶ σύλληψιν
εἰς τὴν νῆσον τῶν Ψαρῶν τοῦ ἀπονενομημένου
πλοιαρχοῦ Νικολάου Βρούλου καὶ τῶν ναυτῶν αὐ-
τοῦ, ἀνηκόντων εἰς τὸ ἄλλως ἀξιώσιμον Ἑλληνι-
κὸν ναυτικόν, οἵτινες καταχρασθέντες τῆς θέσεώς
των ἐξώκελον εἰς τὸ ἀξιοκατάκριτον τῆς ναυτε-
πάτης ἐγκλημα, καὶ διευθύνουσι πρὸς ὑμᾶς, κύριε
Διευθυντά τὸ παρὸν εὐχαριστήριον ἐγγράφον τῶν
ὡς δείγμα τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ βαθυτάτης ὑπο-
λήψεώς των.

Ἐν Σύρῳ τὴν 1/13 Ἰουλίου 1842.

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. ὁ Αἰολοῦ

Ὁ Εἰσηγητὴς Οἱ Διευθυνταὶ
Μ. Κ. Καράλης. Ἀμβρ. Θ. Πάλλης
Γεωρ. Τζάκαλης

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. ἢ ΕΛΛΑΣ
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Π. Κάζηρας. Α. Λαδόπουλος
Π. Γεραλόπουλος

Τοῦ Ἑλλ. Ἀσφαλ. Καταστήματος.
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Ἰω. Πάνος. Ἰω. Κασσαδέτης
Σ. Κοντὸς

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. τὸ Αἰγ. ΠΕΛΑΓΟΣ
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Ν. Πρασσακῆκης Ν. Φωκᾶς
Γεωρ. Τζάκαλης

Τῆς Ἐταιρ. τῶν φίλων Ἀσφαλιστῶν
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
καὶ ἀντ' αὐτοῦ Μ. Πολέμης
Σ. Κ. Γαλάτης Θεόδ. Ι. Ροδοκανάκης

Τοῦ Ἀσφαλ. Κατ. Η ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.
Ὁ Διευθυντὴς Οἱ Σύμβουλοι
Ν. Σεργόπουλος Π. Γεραλόπουλος
Α Δ Ταρποχτζής

Πρὸς τοὺς Κυρίους Κ. Διευθυντὰς καὶ
Συμβούλους τῶν ἐν Σύρῳ ἀσφαλ. καταστημά-
των ἢ Ἑλλάδος, τὸ Ἑλλ. ἀσφαλ.
Κατὰστημα, Ἡ Ερμούπο-
λις, ὁ Αἰόλος ἢ Ἐταιρία τῶ

τος κανονισμοὺς μαθημάτων διὰ τὸ ἐρχόμενον
ὑπ' ὄψιν ἔχοντος τὸν τότε καθεστῶτα περὶ Σχο-
λείων διοργανισμῶν, ἔργον διδασκάλων Ἑλλήνων
τῶν κατὰ θεωρίαν καὶ πράξιν δοκιμητέρων, ἐπὶ
τούτῳ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως συγκαλεσθέντων,
καὶ κύριον ὁδηγῶν ἐχόντων τὴν ἐπὶ τοῦ ἔθνους
αὐτοῦ πολυχρόνιον θεωρίαν καὶ πείραν

Β'. Τῶν ἀναγκαιῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν ἑκάσ-
του διορισθέντων ἔστωσιν προσδιορισμένα ὅχι
ἐν διευθυντήριον καὶ τοῦτο εἰς τὴν Πρωτεύουσαν,
καὶ ὡς ἂν τις εἴπη, Γραμματεῖα ἐν Γραμματεῖα
μηδαμῶς μηδὲν ἐπαρκούσα ἀλλὰ τόσα
διευθυντήρια, ὅσα καὶ Γυμνάσια καὶ οἱ διευθύν-
τες ἐχέτωσαν τὰ αὐτὰ χρεῖα καὶ δικαιώματα ἐπὶ
τῶν ἀνηκόντων παιδαγωγείων, ὅσα καὶ οἱ Γυμνα-
σιάρχαι ἐπὶ τῶν Σχολείων ὑπ' ὄψιν ἔχοντες καὶ
οὗτοι τὸν τότε καθεστῶτα περὶ παιδοκομείων διορ-
γανισμῶν, ἔργον διδασκάλων Ἑλλήνων, ἵποιον
εἴρηται ἀνωτέρω. Τόσου δὲ οὐσιαστικοί, τόσου
ἀναγκαιοὶ καὶ τῶν ὧν οὐκ ἂνευ εἶναι οἱ δύο οὗτοι
κανονισμοί, ὥστε χωρὶς αὐτοὺς ἀκριβῶς ἐνεργου-
μένους, χωρὶς αὐτοὺς δευτερευόντως φυλαττομένους
οὔτε ἠθικῆς, οὔτε παιδείας, οὔτε γλώσσης τοῦ ἔθνους

ήλων ασφαλιστών, ή τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος.

Φίλοι Συμπολίται!

Ἡ στιγμή καὶ ἡ ἔλαβον τὴν ἀπὸ 12 Ἰουνίου ἐπιστολήν σας, εἶναι ἀδύνατον νὰ σᾶς ἐκφρασθῶ πόσον ἐστάθη δι' ἐμὲ προσφιλῆς καὶ εὐφρόνως, καθότι μετὰ πλείστης εὐχαριστήσεως ἴδον ἐν αὐτῇ τὰ πρὸς ἐμὲ εἰλικρινῆ αἰθήματα σας.

Ἄξια πολλοῦ λόγου, Κύριοι! δι' ἐμὲ ἡ ἐπιτολή αὐτῆ, ὡς διαγορευομένη ἀπὸ τὰς εὐγενεῖς καὶ φιλαγάθους διαθέσεις ὑμῶν, μὲ δίδει ὕλην νὰ σᾶς ἀποκριθῶ, ὅτι δέχομαι μετὰ θαυμάσιας εὐγνωμοσύνης τὰς ἐκφράσεις σας ἀλλὰ τὰς ἐννοῶ ἀποτελέσματα τῆς ὑποχρεωτικῆς καλοκλιμακίας καὶ πρὸς ἐμὲ παλαιᾶς φιλίας σας, ποτὲ ὅμως ὡς φόρον εὐγνωμοσύνης διὰ τὸ ὁποῖον συνετέλεσα πρὸς καταδίωξιν τῶν Ναυταπατηστῶν Ἑλλήνων πλοίαρχων καὶ ὑποστήριξιν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας, τοῦ μόνου ἐθνικοῦ πλοῦτουμας.

Ἀφ' οὗτου φίλοι ἡ τύχη ἠθέλησε νὰ με προσηλώσῃ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτικοῦ σταδίου ἔλαβα πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ὑπηρετῶ θρόνον καὶ πατρίδα, καὶ ὅτι ἀφοῦ ἐθυσιάσαμεν ὅλοι ἕμου ζωὴν καὶ κατάστασιν συναγωνιζόμενοι διὰ τὸν πρὸς ὃν ἐφθάσαμεν θεία συνάρσει σκοπὸν, ἤθελα προδίδειν τὰ ἱερά καθήκοντά μου μὴ συντρέχων μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ζήλου πρὸς ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐκλειαν τοῦ Β. Θρόνου καὶ ὑπόληψιν τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας. Μέσον ἤδη μ' ἐπαρουσιάσθη τὸ τῶν ναυταπατῶν, καὶ ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ συντρέξω ὅλως δυνάμει καὶ νὰ καταδιώξω αὐστηρῶς τοὺς ἐνόχους πλοίαρχους, οἵτινες ἠθέλησαν τολμηρῶς νὰ προσάψωσι κηλὶδα εἰς τὴν λαμπρότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ, καὶ μάλιστα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ δευτερευούσης τῆς Τουρκικῆς ἐνώπιον πολυαριθμῶν θεατῶν.

Ἰδὼν, ὅτι Κύριοι, ἀποτελεῖ τὸ χρέος μου, καὶ μ' ἐκκαμὲ νὰ ἐπισπεύσω τὴν καταδίωξιν τινῶν ἀπονοηθέντων ναυταπατεῶν ἔχων πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ἂν οἱ ὀλίγοι οὗτοι ὑπέπεσαν εἰς τὸ ἀπερθεῖν αὐτὸ ἔγκλημα, τὸ πλεῖστον

ὅμως μέρος τῶν γενεῶν πλοίαρχων μας θέλει δεῖξαι καὶ πρὸς ὁμογενεῖς καὶ ξένους διὰ τοῦ παραδείγματός των, ὅτι δὲν ἐπικύσαν νὰ ᾔνοι καὶ εὐνοί, οἵτινες ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἔθνους προσέφερον διὰ μόνον τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας καὶ πλοῦτος, καὶ πλοῦτον καὶ ζωὴν των.

Ἐπιθυμῶ καὶ εὐχομαι νὰ ᾔνοι ἡ τελευταία φορά ἀφ' ἧς πλέον δὲν θέλομεν ἐνασχοληθῆ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου. — Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν θέλουσι συντελέσειν καὶ αἱ κατ' ἀξίαν διεκπεραιωθήσονται δίκαια τῶν ἡμαρτησάντων.

Ἄξιόμηνος ἤδη νὰ δεχθῶ διὰ τὰς κατὰ χρέος προσπαθήσεις μου καὶ τὰς ὑμετέρας ἐπαρεσκευάς, δὲν δύναμαι παρὰ νὰ θεωρήσω τοῦτο πλήρη εὐδαιμονίαν δι' ἐμαυτὸν.

Αἰσθάνομαι ὅθεν μεγίστην εὐχαρίστησιν ὅσα καὶ ὠρελήθη τῆς περιστάσεως νὰ θεοκλιώω πρὸς συμπολίτας, μεθ' ὧν συνέζητα καὶ συνηγωνίσθη τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα μου.

Ἐν Σμύρνῃ τὴν 23 Ἰουνίου 1812

Ὁ ἀδελφός σας.

Θ. Ξένος.

Λυπηρὸν φαινόμενον εἶναι ὅτι ὁσάκις γίνεται λόγος περὶ προδοσιαμοῦ εἰς ἀνωτέραν θέσιν ὑπηρεσίας ὑπάλληλου τινος τῆς ἐξουσίας, οἱ Συντάκται τῶν Ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης, ἂν τυχὸν ὁ ὑπάλληλος οὗτος εἴτε δὲν ἀνήκῃ εἰς τὸ κόμμα τὸ ὁποῖον ὑπερασπίζονται, εἴτε ἦναι ἀντιπαθητικὸς των, ἀρχίζουσι νὰ τὸν προσβάλλωσι συστηματικῶς διὰ τοῦ ὄργανόν των, διὰ ν' ἀκαυρώσωσι τὴν ὑπόληψιν τὴν ὁποῖαν ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἀπολαμβάνει παρὰ τῆς ἐξουσίας καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ τὸν πικραίνωσι.

Τοιαύτης φύσεως λυπηρὸν φαινόμενον μᾶς παριστάνουσι ἐσχάτως ὅσα ἐδημοσίευσεν ἡ συναδελφὴ μας Ἀθηναῖα κατὰ τοῦ Γ. Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων Κυρίου Γεωργίου Σκούφου, περὶ τοῦ ὁποῖου ἐνῶ ὁ κόσμος ὅλος ὁμολογεῖ ὅτι συνετέλεσε τὰ μέγιστα πρὸς ἀνόπτυσιν καὶ τακτοποίησιν τοῦ σπουδαίου τούτου κλάδου τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, μόνῃ ἡ Ἀθηναῖα εὐκρεστεῖται νὰ τὸν προσβάλλῃ ἀδίκως,

καὶ νὰ τὸν μέμψεται ὡς ἀδικῶν καὶ ὡς βλάψαντα μᾶλλον παρὰ ὠρελήσαντα τὸ ἔπαρσον, διὰ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα κατὰ πρόστασιν αὐτοῦ ἐμβάλλουσι εἰς ἐνέργειαν, ἀφαιρῶντα τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Ὡς δικιμένοιτες ἡμεῖς εἰς τὴν ἐμπορικωτέραν τῆς Ἑλλάδος πόλιν, καὶ ὡς ἐκ τούτου καλύτερα ἄλλω τινος γνωρίζοντες καὶ αἰσθάνοντες φιλαφηνῶς τὰς εἰς τὸ ἔμποριον προκυψίσασ ὠρελείας καὶ ἀσφαλείας ἕνεκα τῆς τακτοποίησεως τῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, ἤ τις μόνον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Κ. Γ. Σκούφου ἐνεπύθη καὶ ἐτακτοποιήθη, ὑψώμεν τὴν φωνὴν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, διὰ νὰ ὑπερασπίσωμεν τοῦτον τὸν ἀδίκως προσβαλλόμενον ὑπάλληλον τῆς ἐξουσίας, ἀντιτάσσοντες εἰς ὅσα ἐδημοσίευσεν κατ' αὐτοῦ ἡ συναδελφὴ μας Ἀθηναῖα, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔχουσι πηγήν τὴν ἀντιπάθειαν, διότι ἡ Ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ὅχι μόνον δὲν εὐρίσκειται εἰς πικρὰς κατάστασιν ὡς ἐσφαλμένως διακρίνεται ἡ Ἀθηναῖα, ἀλλὰ προήχθη θυμασιῶς, καὶ ἀνευ τῶν μέσων ὅτινα ὑπάρχουσι ἀρίθια εἰς τὴν Εὐρώπῃς κράτη.

Ὁ νόμος τοῦ 1837 ὁ διατάττων τὴν παράδοσιν εἰς τὰ ταχυδρομεία τῶν δι' ἰδιωτικῶν εὐκαιριῶν εἰσερχομένων ἐπιστολῶν, χωρὶς νὰ βλάβῃ ποσῶς ἢ νὰ καταπίσῃ τὰ ἔμπορικὰ συμφέροντα τὰ ὠρελήσαν ἀπ' ἐνεντίως, διότι πρὸ αὐτοῦ τοῦ νόμου αἱ τοιαῦται ἐπιστολαὶ ἐρρίπτοντο ἀπὸ τὸν πλοίαρχον εἰς γωνίαν τινὰ τῆς πόλεως κατ' ἰδίαν τοῦ ἀρέσκουσι, ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν παρέπιπτον καὶ ἐχάροντο, καὶ ἄλλοι ὑφαιροῦντο διὰ σκοποῦς ἰδιοτελεῖς χωρὶς νὰ ἐγγεμίζωνται πρὸς οὐδ' ἐπέμποντο· ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ τοῦ νόμου διὰ μικρῆς καὶ ἀσημάντου πληρωμῆς λαμβάνει ἕκαστος ἔμπορος τὰς ἐπιστολάς του, χωρὶς νὰ πρόκηται πλέον ὁ πικρὸς ἀπωλείας αὐτῶν κίνδυνος. Τοῦτο δὲ εἶναι ἀναντιρρόητος ἀλήθεια, διότι διὰ φάκελλον συγκαίμενον ἐκ δύο καὶ τριῶν ἐπιστολῶν λαμβάνεται δέκα λεπτῶν ἀσημάντων ταχυδρομικὸν τέλος ἀναλογιζόμενον μετὰ τὴν ἐκ τοῦ μέτρου τούτου προκύψαντων φέλειν ὡς ἐκ τῆς ἀσφαλείας. Εἶναι προσέτι

εἶναι δυνατόν ὁποῖσδήποτε ἄλλως νὰ γίνωσιν ὁμοίωμορα.

Ταῦτα μὲν πρὸς ἅπασαν τῆς Ἑλλάδος τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν. Σεῖς δὲ, μαθηταὶ τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου, ὅσοι ἐκ τριακοσίων τῶν καθ' ἐκάστην ἐξαεταίαν τὴν Γυμνασιακὴν διεξερχομένων ἐγκυκλοπαιδεύων, ὅσοι ἐξ ὑμῶν τυγχάνετε ἀνεπιτυγμένῃ καὶ πεπαιδευμένοι κατὰ τὰς φυσικὰς κλίσεις καὶ θεσιότητας ἕκαστοι, καὶ κατὰ τοῦδ' οἰκείου προορισμοῦ: σεῖς τόσον ἐπιτυχέστερον θέλετε βάλει τὰς εἰρημένας παραγγελίας εἰς πρᾶξιν, ὅσον πλείστορον καιρὸν καὶ πλεονάκις ἠκούσατε μίαν ἐλάστην καθ' ὅλας τὰς φράσεις διερευνηθέντων, καὶ καθ' ὅλους τοὺς τρόπους διασαφηνισμένων: ὅσον καὶ ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐπειράθητε, πῶς ἐλάστη Θεωρία ἐπὶ τὸ οἰκεῖον ἀντικείμενον ἐφαρμοσμένη, γίνεται πρᾶξι καὶ πρακτικόν, γίνεται τέχνη ἢ ἐπιστήμη: ὅσον πολλάκις καὶ διὰ πολλῶν παραδειγμάτων ἀρχαίων καὶ νεωτέρων, ζώντων καὶ θεουσῶτων, ἐπληροφόρηθητε, τί σημαίνει μόνον ἡ θεωρία χωρὶς τὴν πρᾶξιν καὶ ἐφαρμογὴν,

καὶ ποῖαν διαφοράν διαφέρουσιν ἀλλήλων μάθησις κατὰ προορισμὸν, καὶ μάθησις παρὰ προορισμὸν, κατὰ τὸ περὶ καὶ παρὰ τὸ περὶ καὶ, μνημονῆσια καὶ νομαθῆσια, αἰσθησιμαθῆσια καὶ ἐπιστήμη, καὶ ποῖα τὰ ἀποτελέσματα ἐκτέρως εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον: ὅσα δηλαδὴ καὶ ὁποῖα εἶδετε εἰς τὸν παρόντα λόγον ἐκτεθειμένα.

Περὶ τοῦ ὅτι ὄχι μόνον, ἀλλὰ καὶ ματαίαν νομίζω ἐπιδεικτικῶς (ἄλλως τε καὶ κανονισμοῦ εἰς κοινὴν ἐκτεθειμένου) νὰ ἐξαριθμῶ ἕκαστοτε, πόσα εἶδη μαθημάτων ἐδιδάχθητε παρ' ἐμοῦ, πόσα παρ' ἐκάστου τῶν ἄλλων πάντε καθηγητῶν, πόσα παρ' ἐκάστου τῶν τριῶν διδασκάλων, πόσα παρ' ἐκαστέρου τῶν δύο προπαιδευτῶν ἀλλ' ἀρίνω τὴν ταύτην ἐξαριθμῆσιν νὰ γίνεσθαι ἀπὸ σήμερον πειραματικῶς καὶ κατὰ μικρὸν εἰς παράτασιν ἐνὸς μηνὸς ὑπ' ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κοινοῦτος αἰτίας καὶ χρεωστικῶς καὶ δικαιωματικῶς δι' ἀντιπροσώπων ἐπαξίαν παρῶσαι, καὶ τοὺς πλεονασμοὺς καὶ τὰς ὑπερβολὰς καὶ τὰς ἐλλείψεις (ἂν ὑπάρχουσιν) παρατηροῦσαι, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ

βέλτιον πρόσοδον θεωροῦσαι, τοὺς μὲν θέλουσι ἐλαττώσειν, τὰς δὲ ἀποκόψειν, τὰς δὲ ἀναπληρώσειν, τὴν δὲ στεφανώσειν μετὰ τὰς προσηκούσας εὐφημίας καὶ κατ' ἀξίαν ἀμισθίας. Ἐγὼ δὲ ἐπευχόμενος σας εὐαρέστησιν καὶ εὐδοκίμησιν ἀνάλογον μετὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀκρυτοποίησιν τῶν διδασκάλων, μετὰ τὸν ζῆλον καὶ τὰς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐπιτοπιῶν Ἀρχῶν, καὶ μετὰ τὰς δαπάνας καὶ προσδοκίας τοῦ ἔθνους, καταβαίνω ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ τὸ παραχωρῶ εἰς ὑμᾶς. Δεῦτε ἐκ προομιῶν ὑποδείξτε, ὅτι θέλετε ἀναρῶν τῶν δέκα ῥητόρων ἀπόγονοι ἀξιοί, καὶ ὅτι τὸ βῆμα τοῦ Δημοσθένους θέλει καὶ αὐτὸς ἀνεγερθῆναι « μὴ πολλοὺς εἶτι τροχοὺς ἀμιλλητῆρας ἡλίου τελεῖον » ἀλλ' ὡρα ἤδη νὰ παύσω. « ἠδολέσχισα, καὶ ὠλιγοφύχησε τὸ πνεῦμά μου. »

ΤΕΛΟΣ

ΕΠΕΤΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

άνυπαρκτον ὅπως διόλου τὸ κατὰ τὴν συναδελφὴν μας Ἀθηναίων καθιερωθὲν μονοπώλειον τῶν ἐπιστολῶν, διότι ἕκαστος ἐπιδάτης δύναται νὰ φέρῃ ἄλλοθεν ἐνταῦθα ἢ ἄλλαχοῦ ὅσας θέλει ἐπιστολάς, καὶ νὰ τὰς ἐγχειρίσῃ ὁ ἴδιος πρὸς οὓς πέμπονται, χωρὶς νὰ γίνεταί κἀμὶς κατ' αὐτοῦ καταδίωξις, ἢ νὰ ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸν ποινὴ. Ὡστε εἰς ἐπιδάτης πολιτικῆς φέρει καὶ παραδίδει ὁ ἴδιος πλειότερας ἐπιστολάς ἢ ὅσας ἐμπεριέχει ὁ ταχυδρομικὸς φάκελλος.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἕκαστος αἰσθάνεται εὐκόλως, ὅτι ἡμεῖς ἕνεκα τῆς ὁποίας γράφει τοσοῦτον πικρὰ ἢ συναδελφῆμας Ἀθηναίων κατὰ τοῦ κυρίου Γεωργίου Σκούφου, εἶναι εἴτε ἡ ἀντιπάθεια τὴν ὁποίαν δύναται νὰ τρέφωσι κατ' αὐτοῦ οἱ συντάκται τῆς, εἴτε μὴ ἀνήκοντος αὐτοῦ εἰς τὸ κόμμα των, εὐαρεσιτοῦνται νὰ τὸν προσβάλωσι διὰ νὰ τὸν παραγκωνίσωσι χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται ὅτι συκοφαντοῦσαι αἱ ἐφημερίδες σήμερον τὸν μὲν καὶ αὐριοὺς τὸν δὲ τῶν Ἑλλήνων, ἐνεργούν ἀπερισκέπτως νὰ εἰσάξωσι ξένους εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς κλάδους τῆς δημοσίας, ὑπηρεσίας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Ἐξ ἰδιαίτερας ἀλληλογραφίας.

Νέος τρομερὸς λαίλαψ ἤρχισε νὰ σκοτίζῃ πάλιν τὸν πολιτικὸν μας Ὀρίζοντα, τοσοῦτον ἐπικίνδυνος καὶ ἐπιφοδὸς καθόσον θεωρεῖται ὡς πρόδρομος ὀλεθρίας θυσίλης καὶ μεγίστης καταστροφῆς.

Ὁμετὰ τῆς Περσίας πόλεμος ὅστις εἰς ἄλλην περίστασιν ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ ὡς μία τῶν συνήθως συμβαινουσῶν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, φέρει εἰς τὴν ἐνεστώσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν σοβαρὸν χαρακτῆρα, διότι ἀρχεῖται εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν πανταχόθεν κλονεῖται τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος, καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς σεσαθρωμένης ταύτης Ἀυτοκρατορίας δυσχερῆς ὁ κόσμος κατὰ τῆς ἐνεστώτης καταπιεστικῆς διευθύνσεως καιροφυλακεῖ ἐνοπλος διὰ νὰ σείσῃ εἰς τὴν πρώτην ἀρμοδίαν εὐκαιρίαν τὸν βαρύτερον ζυγὸν ὑπὸ τὸν ὁποῖον στεναίξει.

Ὁ πόλεμος οὗτος ὁ καταταράξας ἐνταῦθα ὅλα τὰ πνεύματα θέλει ἐπασχολήσῃ μεγάλως τὴν Εὐρωπαϊκὴν διπλωμασίαν, ὅτι αἰσθάνεται ἢ αὐτῇ ὅτι ὑποκινεῖται ἀναμφιβόλως ἀπὸ ἰσχυροτάτην ἐπιφόρον, ἣτις ἀπὸ ἐνεργήτη κατὰ πρῶτον λόγον τὴν ἐξέψιν τρομερῆς πυρκαϊῆς εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἀσίας, ὅπου ἡ Πύρρα θέλει ἀναγκασθῆ νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ὀλίγας δυνάμεις τῆς, θέλει ἐπιτύχει κατὰ δεύτερον λόγον νὰ διαδώσῃ τὴν φλόγα κατὰ μὲν τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν Συρίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον, κατὰ δὲ τὴν Δύσιν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, ὅπου λαοὶ μάχιμοι καὶ ἐνθουσιασμένοι ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεώς των, περιμένουν ἀνυπομόως τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, καὶ οὕτω νὰ δώσῃ μέγαν κλονισμὸν τὸν ὁποῖον νὰ μὴ δυνήθῃ νὰ σταματήσῃ κἀμμία δύναμις ὅσον ἰσχυρὰ καὶ

ἂν ὑποθεθῆ Ἡ εὐκαιρία εἶναι κατάλληλος ἢ ἢ ἐπιτυχία οὐχ ἦτον θεαία.

Τὸ Διδάκτιον ἐντροχιον ἐγκτελειψι πάντων ἄλλην ἀσχολίαν του, καὶ συνεκέντρωσεν ὅλην τὴν προσοχὴν του εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ μὲ πολλὰ ἐπιφοδὸν ὅμα, διότι καίτοι ἀνέκων νὰ γνωρίσῃ τ' ἀληθῆ συμφέροντάτου αἰσθάνεται μολοντοῦτο τὰς ὀλεθρίας συνεπειὰς τοῦ πλείου τούτου, καὶ μόλις ἐξύπνησεν ἀπὸ τὸν λήθηρόν του διὰ νὰ ἐνθυμηθῆ ὅτι συμφέρει μεγάλως εἰς αὐτὸ, καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐνεστώσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν νὰ συνδέσῃ μετὰ τῆς Ἑλλάδος δεσμούς εὐλικρινοῦς φιλικῆς καὶ συμμάχικας, διὰ νὰ μὴν ἐγῆ καὶ αὐτὴν ἐχθρόν τῆς τοσοῦτον περισσέ. ερον ἐπιφοδὸν καθόσον τὸν περιεφρόνησε, διευθύν. ὁθεν πρὸς τὸν ἐκ Μαυροκορδάτον ὑπόμνημα διαλαμβάνον τὰς διαφόρους ἀπαιτήσεις του, ἄλλὰ γεγραμμένον μὲ μετρίότητα, καὶ οὐχὶ μετὴν συνήθη ἀλαζονείαν του

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐλαβεν ἡ Πύρρα ὅσα ἐδύνατο νὰ λάβῃ μέτρα ὑπὲρ τοῦ πολέμου αὐτοῦ, διευθύνε δηλαδὴ εἰς τὸ Διακροκροβ, τάγματα τακτικῶν πεζῶν στρατοῦ ἐξ ὧν τὰ τρεῖς ἀνήκουν εἰς τὴν Ἀυτοκρατορικὴν φρουρὰν ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ Φερικῆ Ρεσχιδ Πασσᾶ, καὶ τρεῖς ἕλας ἱππικῶν ὁμοῦ μὲ διαφορὰ πολεμοφοδία, διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐν τοῖς μεθορίαις φρουρὰν, ἄλλὰ μὲ ὑψωμένους χεῖρας ἤρχισε νὰ ἐπικληθῆ τὴν συνδρομὴν καὶ μεσολάβησιν τῆς Ἑυρώπης, ἐλπίζοντα ὅτι καὶ ὁ πόλεμος αὗτος θέλει κατασταθῆ διπλωματικὸν ζήτημα, καὶ ὅτι θέλει λυθῆ ὡς ἐλύθη καὶ τὸ Αἰγυπτιακόν. Κατὰ δυστυχίαν ὅμως Ἀγγλικοὶ ἢ Γαλλικοὶ στόλοι δὲν δύναται ν' ἀποπλεύσωσι κατὰ τῆς Περσίας διὰ νὰ ἐμπνεύσωσι φόρον εἰς τὸν Σάχ, ὅστις πρὶν ἀρχίσῃ τὰς ἐχθροπραξίας του ἐλαβεν εἰς σκέψιν ὅλας τὰς συνεπειὰς.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ,

Τὸ ἐσπέρης τοῦ παρελθόντος Σαββάτου τετάρτης τοῦ ἐνεστώτος μηνός, ἤρπασεν ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας μας ὁ σκληρὸς θάνατος τὴν ἐναρέτην σύζυγον τοῦ καλοῦ καὶ ἐναρέτου συμπολίτου μας Στυλιανοῦ Τσαλίκη ἢ Μεσίην κυρίαν Ἀγγέλικα εἰς τὸ ἄνωγος τῆς ἡλικίας τῆς, μετὰ δωδεκαήμερον περίου ἀσθενείαν, προσελθούσαν ἐκ τοῦ τοκετοῦ τῆς, τὴν δὲ Κυριακὴν ἔμειν ἢ κηδεῖα τῆς μετὰ τῆς ἀνηκούσης πομπῆς καὶ μεγάλῃ πρεπείας, εἰς τὴν ὁποίαν συνέβησε ποῦ πλῆθους λαοῦ

Ὁ ἄωρος καὶ ἀπροσδόκητος θάνατος τῆς ἐναρέτου ταύτης νῆας ὑπῆρξε πικρότατον ποτήριον διὰ τὸν ἐναρέτην σύζυγόν τῆς, καὶ διὰ τοὺς λοιπούς συγγενεῖς καὶ φίλους τῆς, οἵτινες ἀπαρηγόρητα θρηνοῦν τὴν στέρησίν τῆς.

Ἀποδίδοντες οὖν καὶ ἡμεῖς τὸν φόρον τῆς φιλίας μας πρὸς τὴν μακαρίαν οἰκίαν τῆς ἐναρέτου ταύτης συμπολιτικῆς μας, τὴν ἀποχαιροῦμεν μὲ τὸν συνήθη μὲν εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις, ἀλλὰ λυπηρὸν ἀποχαιρετισμὸν τὸν,

Αἰωνία σου ἢ μνήμη ἐνάρετε Ἀγγέλικα! Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ὁ Σόλων. Ἀρχαίων Ἑλληνικὸν δίκαιον.

Τὸ νομοθετεῖν ἐθεωρεῖτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔθνεσιν ὡς δημιουργημὰ θεῶν ὑπεράνω πάντων ἀνθρωπίνου νοῦς καὶ τοιοῦτου εἶδους τιμὰς ἀπέδιδον εἰς τοὺς αὐτοσυργούς των.

Ἡ σπουδὴ τῶν νόμων ἐν γένει θεωρεῖται σήμερον ἀπὸ τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη ὡς μία ἀπὸ τὰς ὑπερωδῶς συντείνουσας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Διὰ τῆς σπουδῆς ταύτης ὁ ἄνθρωπος διδάσκειται τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα, τὸ πνεῦμα καὶ τὸν χαρακτῆρα ἐκάστου λαοῦ, τὰ παραβάλλει πρὸς ἄλληλα, τελειοποιεῖ τὰ ἰδικά του, τελειοποιεῖ τὴν νομοθεσίαν του, καὶ οὕτω προάγεται εἰς τὸν πολιτισμὸν, μόνον πλεονέκτημα, τὸ ὁποῖον χαίρουν οἱ καλῶς κυβερνώμενοι λαοί

Ἡ νομοθεσία τοῦ Σόλωνος καὶ οἱ ἐμπορικὸι νόμοι τῶν Ῥοδίων, πηγὴ καὶ βόσκις ὄλων τῶν νεωτέρων νομοθεσιῶν διὰ τὴν ἐντέλειαν, ἀκριβείαν καὶ ἐπιτυχίαν των, ἔχαιρον καὶ χαίρουν τὴν μεγαλητέραν ὑπόληψιν μετὰ τοῦ πεφωτισμένου κόσμου.

Ἄλλὰ κατὰ δυστυχίαν, καθὼς ἐστερήθημεν πολλῶν ἄλλων κειμηλίων τῆς ἐθνικότητός μας, στερούμεθα καὶ τούτων τῆς ὀλοκληρίας. Τεμάχια τινὰ συλλεχθέντα παρὰ τινος πεπαιδευμένου Γάλλου, τοῦ νομα Samouel petitu ἢ ἀναπληρωθέντα παρὰ τινος ἄλλου τοῦ νομα Resselingue βιβλίον πολυτίμον καὶ σπάνιον ἐκδοθὲν πρὸ 210 ἐτῶν περίπου, ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ κατὰ συγκυρίαν εἰς τὴν ἐν Παρισίαις διατριβὴν μου.

Τὰ τεμάχια ταῦτα σκοπεῖω νὰ ἐκδώσω διὰ τοῦ τύπου ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ Σόλων Ἀρχαίων Ἑλληνικὸν Δίκαιον. Διὰ νὰ κάμω δὲ κοινὸν τὸ σύγγραμμά τοῦτο, θέλω ἐκδώσει ἐξ ἑνὸς μέρους τὸ κείμενον, καὶ ἐξ ἄλλου ἀπλήν τινα μετάφρασιν διὰ τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἐννοήσωσι καλῶς τὴν γλῶσσαν τοῦ Σόλωνος. θέλω δὲ προσθέσει καὶ σχόλια ἑκάνα πρὸς κατάληψιν τῆς νομοθεσίας, ἐρανισθεῖς ταῦτα ἀπὸ τὰς καλητέρας πηγᾶς. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἀναγκαῖον διὰ πάσης τάξεως ἄνθρωπον, σύγκειται ἀπὸ ἕνα τόμον εἰς ὄγδοον, καὶ τιμᾶται ὄραχ πέντε πληρωτίας μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ βιβλίου. Τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν θέλουν καταχωρηθῆ εἰς τὸ τέλος εἰς ἰδιαίτερον πίνακα

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 25 Ἰουνίου 1842.

Ὁ ἐκδότης.

N. Παπαδαούκις

Ἡ ὑποφαινομένη ἡγόρευσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1090 Συμβολαιογραφικοῦ πωλητηρίου, τὴν κατὰ τὴν θέσιν (ὁ ἅγιος Παντελεήμων κατὰ γαίον οἰκίαν τῆς Αἰκατερίνης ποτὲ Φραζέσκου Σκορδίλια, συνορευούσαν μὲ τὸν Φαῦρον τοῦ Κ. Δημητρίου Καμπάνη ἢ νῶν τῆς Μεταμορφώσεως, προσκαλοῦνται διεν ὅσοι τυχόν ἔχουν ἰκετεύσεις ἢ δικαιώματα προτιμήσεως νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς μηνός ἀπὸ σήμερον, ἄλλως χάθουν καθεῖς ἀυτῆς δικαιώμα.

Ἐν Μηκόνῳ τὴν 1 Ἰουλίου 1842.

Αἰκατερίνη σύζυγος Χαραλάμπη Ἀγγελετῆς.

